

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

BŘEZEN 2019 *** ROČNÍK XX. *** ČÍSLO 3

Citát inspirující:

„Jediný na čem opravdu záleží je psaní samotný. Všechno ostatní je literatura.“

Jean-Nicolas Arthur Rimbaud

Josef JINDRA SOVA A OREL

Hladová sova přilétla k orlovi,
aby se ho zeptala,
čím to, že tolik naloví.

Sovo, tvůj dotaz nechápu.
Snad je to tím,
že já ve dne nechrápu.

Nejde to, orle, co jen mi zbývá,
když já jsem z podstaty
nepřizpůsobivá.

REKLAMA aneb JAK UMĚT PRODAT

Nedávno jsem měl autorské čtení, na které přišlo pár přátel, celkově tak 17-20 lidí. Říkal jsem si, že to není moc, ale co člověk nadělá. Lepší někdo, než nic. A pak jsem si všiml na facebooku upoutávky na křest nové sbírky poezie. Do akce zbývaly asi tři týdny. Ob den jsem na facebooku viděl nové a nové upoutávky na akci. Říkal jsem si, že takhle se to musí dělat. Nabízet se, dělat pořádnou reklamu, prostě umět se prodat. Skoro jsem dotyčnému básníkovi záviděl, jak je šikovný, jak nezahálí. Zcela určitě na autorském čtení prodá i hodně sbírek. A v dnešní době jde i ekonomická stránka věci ruku v ruce s tou literární. Zvláště když většinou autor sám svoji sbírku dotuje, pokud ji nezplatí zcela sám.

Skoro jsem litoval, že akce je přece jenom trochu z ruky. Jet do Prahy v týdnů večer je pro mě jako zaměstnaného člověka skoro nemožné. Když je akce třeba od 19 hodin, znamená to, že skončí někdy po 21 hodině. A jak se dostat z Prahy? Nebo nocleh, ale ten není v Praze zadarmo. A navíc nejít další den do práce. Takže samé komplikace a potíže.

V tomto to mají diváci z větších míst opravdu jednodušší. Na takových akcích se dávají dohromady nové kontakty, třeba i s různými nakladateli, lidmi z časopisů, kteří o vaší akci napíší. Prostě tam je to správné literární podhoubí. A u nás? Přijde patnáct lidí?!

Uběhlo několik týdnů a na facebooku jsem uviděl fotografie z předem avizovaného křtu sbírky. A nestačil jsem se divit. Když fotograf zabral diváky, napočítal jsem všeho všudy 9 lidí. Možná si někdo právě odskočil, či vzhledem k GDPR nechtěl být v záběru, ale čekal bych zcela něco jiného. V Praze.

A pak že reklama dělá divy! Vzpomněl jsem si, jak kdysi nějaký herec vyprávěl, že všechno je jen o úhlu pohledu. Jeden jeho kolega si stěžoval, že mají v oblastním divadle strašně málo diváků, hlediště je zaplněno sotva z 50 procent. A onen pražský herec mu oponoval, že u nic je to něco jiného, oni mají vždycky dost diváků, minule byla obsazena dokonce polovina sedadel!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ve středu 6.února 2019 se v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně konalo autorské čtení jičínského autora Pavla Velešovského. O akci přinesly zprávu Nové Noviny v pátek 15.února 2019 v článku M. Žantovského „ Když si učitel odskočí od katedry a píše.“

- V pondělí 25.února byly v Sobotce uděleny tradiční ceny Jivinského Štefana.

Laureáti jsou: Losem: Věra Šedivá

Za organizaci setkání žen z Dětenic, Osenic a Brodku, které pomáhají připravovat pohoštění pro dětenické akce v podobě koláčků. Nejde jen o vzájemné povídání, ale pravidelně je připravena přednáška nebo beseda o historii místa i okolí, osobnostech, vaření, bylinkách nebo třeba o cizích krajích.

Porota: Alena Pospíšilová

Za obětavou a skvělou práci nad rámec pracovních povinností v knihovnách v Sobotce, Jičíně a Libošovicích, doprovázenou pořádáním stovek besed, výstav a dalších akcí, přinášejících poučení i radost. Neúnavně dokáže pro čtenáře a studenty zapůjčit literaturu krásnou i odbornou a pomáhá všem generacím objevovat, oživovat a nezapomínat na krásy našeho domova a historie. Svými nápady, nadšením a neutuchající energií získává spolupracovníky a zájemce nejen z regionu.

- V časopise „Od Ještěda k Troskám“ číslo 4/2018 vyšel článek Jaroslava Kříže „Nová publikace: Strípky z Ráje II,“ ve kterém se autor vrací k loňské literární soutěži vyhlášené turnovskou knihovnou.

- Ve XII. ročníku literární soutěže Krajské knihovny Karlovy Vary na téma „To, kam dáš lampu v pokoji, mění tvůj život víc než přátelé,“ byla povídka Ilony Pluhařové „Klub zoufalců“ vybrána do almanachu, kde je uveřejněno 10 nejlepších prací. Vyhlášení se konalo v sobotu 23.února 2019.

Václav

ČAJ č. 150 – MLÁDÍ MÁ ZELENOU!

ČAJ slaví jubileum, číslo 150. Původně jsem chtěl oslovit známé autorky a autory, aby dodali váhu jubilejnímu číslu, ale pak jsem si řekl, že mládí má zelenou, a tak představuji mladé zajímavé osobnosti, jejich tvorbu a životní ideály.

Takovými tvůrci jsou bezesporu literární osobnosti, které jsem poznal v září na Martinské poetické jeseni: Lucia Makúchová a Charlie Daimon. Ukázky z jejich tvorby nejlépe dokazují, o jaké talenty se jedná.

Další dvě zajímavé osobnosti představuji v rozhovorech. Nymburský básník a literární badatel Aleš Misař tvrdí, že „Poezie je neocenitelná v tom, že spojuje nejen slova a obrazy, ale i lidi!“ (Přibalil i ukázky z chystané sbírky). Odvážná cestovatelka a budoucí učitelka Andrea Željazková radí: „Všem čtenářům doporučuji chopit se šance a vyjet!“ Nejen o cestách se studentkou Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové jsem rozmlouval před jejím dalším putováním na Nový Zéland a do Austrálie.

Možná někdo řekne, že není autorkou, ale já doplňuji, že zatím, protože napsat knihu o svých cestách je Andreiným velkým snem.

O knize Jaroslava Rudíše „Český ráj“ píši krátké pojednání.

K „ČAJOVÉ OSLAVĚ“ jsem vyzval autorky a autory, aby napsali krátký příběh na 150 slov. A tak Vám všechna díla nabízím. Jsem rád, že jsem akci nevyhlásil jako soutěž, protože opravdu nevím, který bych z velmi zdařilých devatenácti příspěvků vybral. Symbolických 16 autorek a autorů přispělo jedním nebo

i vícero příspěvků. Tři z nich byly dokonce zveršované (jeden byl sice kratší). Škoda jen, že se akce nesešla s větším zájmem regionálních autorů (kromě mé maličkosti přispěl ještě jeden autor z Jičínska). Tak posuďte sami!

Václav

Roman HELINSKI – TOVÁRNA NA VAFLE

Vydalo nakladatelství Plus v roce 2018

Překlad Blanka Juranová

Nizozemský spisovatel a novinář Roman Helinski (*1983) debutoval v roce 2014 románem „Květák z Černobyly.“ Jeho prvotina vzbudila značný ohlas. Nejinak je tomu i u druhého díla „Továrna na vafle,“ kterou kritika srovnává s Orwellovou „Farmou zvířat.“

V běžné továrně na vafle probíhá řadu let stále stejný proces. Viz str. 43: „Pro většinu ženských z továrny platí: za pět let budou pořád skládat krabice a za deset let budou pořád zírat na pásy.“

Až se jednoho dne objeví neznámý a tajuplný Arka Narovski. Sloužil v armádě v Afghánistánu a ve fabrice jeho příchod vyvolá rozruch. Prvotní záminkou k protestům se stane propuštění pecmistra Wannese. Sice dost pije a jednou nepřijde na směnu, ale kolektiv továrny pod vedením Arky se postaví za Wannese. Začne stávká. Ředitel nakonec ustoupí a vezme Wannese zpět do práce. Ale s lidmi ve fabrice se stala změna, najednou si uvědomují, že zatímco oni pracují, obětují svoje zdraví, tak ředitel si jezdí na dovolenou na Maledivy a má krásné bílé zuby. Zatímco oni mají zuby zkažené.

Arka si vytrhne jeden mrtvý zub a odstartuje lavinu trhání zubů i u ostatních, neboť právě vytržení zubu je symbolem odporu a sounáležitosti s kolektivem, který se postaví proti řediteli. Mezitím dojde ve fabrice k požáru, takže lidí z fabriky zůstávají doma. A čekají, co jim řekne Arka. Ale ten jednoho dne, stejně tak, jak se tajemně objevil, zase odchází.

Lidé vzpomínají na Arku, částečně si uvědomují, že byli oklamáni, ale na druhou stranu vzpomínají, jaká je touha nechat se mást. Nakonec se vrací do fabriky, nechávají si opravit mezery po zubech. Svět se vrací do původních kolejí, ale vzpomínky zůstávají.

Václav

Román je pro mne jako zubního lékaře zajímavý i popisem, jak si lidé sami navzájem vytrhávají zuby.

AUTORSKÉ ČTENÍ PAVLA VELEŠOVSKÉHO

Pavel Velešovský pochází z Pardubic, ale již řadu let žije v Jičíně. Pracuje jako pedagog na Střední průmyslové škole v Jičíně, kde učí angličtinu. Ve volném čase se od mládí věnuje psaní povídek. Vzhledem k tomu, že jeho příspěvky měly úspěch u kolegů a kolegů, kterým je četl na školních akcích, rozhodl se požádat paní ředitelku jičínské knihovny Janu Benešovou o pomoc. Nakonec se zrodilo veřejné čtení ve středečním podvečeru 6.února 2019 v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně.

Hudební sál byl plný, ale na hlavním aktérovi Pavlu Velešovském nebyla znát tréma. Divákům představil tři povídky z jeho tvorby. První se odehrávala na konci 2.světové války a pojednávala o americkém vojákově, který se poprvé setkává tváří v tvář s německým zajatcem.

Druhá byla ze školního prostředí, výborně parodovala chování učitelů, z kterých se stanou opět studenti. Nakonec i třeba různé formy dotací pro školství.

A třetí byla vyprávěním mladého muže, jedoucího vlakem za tetičkou. Vzhledem k tomu, že ve vlaku zaspal, dostal se díky stopu a jedné bláznivé řidičce do vyšetřovací vazby.

Program byl doplněn zdařilými hudebními předěly. Ty obstaraly dcery Pavla Velešovského, Emilka a Magda.

Jak se v závěru večera autor přiznal, dosud oficiálně nepublikoval. Pevně věřím, že se to brzy změní. Nejen proto, že se jej chystám představit v našem ČAJi, ale především proto, že si tvorba Pavla Velešovského zaslouží více prostoru.

Měl jsem možnost číst i další příspěvky, které mi poslal. A přiznám se, že jsem byl mile překvapen jejich úrovní. Autor projevil v řadě z nich smysl pro nadsázku a humor, ale dokáže napsat i vážný text (viz povídka „Zajatec“) s filozofickým přesahem.

Přál bych mu, aby se v brzké době dočkal vydání knihy. Jeho tvorba zcela určitě osloví čtenáře, stejně jako oslovila diváky na středečním autorském čtení v Jičíně.

Václav

INFORMACE Z WEBU

Milí kolegové literáti, příznivci našeho autorského webu
Zdravím Vás co nejsrdečněji v novém roce 2019. Z technických
důvodů jsem změnila adresu webu

<https://literatinawebu.webnode.cz/>

Děkuji za pochopení. Jedná se o drobnou změnu v názvu. Obsah
webu je nezměněný. Nadále jsem připravena vkládat všechny Vaše
příspěvky, dojmy a připomínky na web. Mějte se hezky

S pozdravem a vírou zůstaneme si věrní Pavlína

P.S. Pošlete náš web mezi čtenáře a kolegy, přepošlete adresy dál.

Moc děkuji. Pavlína Kollárová

Seifertovy Kralupy 2019

Město Kralupy nad Vltavou vyhláší, na památku básníka
Jaroslava Seiferta, autorskou literární soutěž, která je určená všem
občanům ČR bez omezení věku a probíhá ve dvou kategoriích, a to:
14 až 18 let (dovršených do 30. 6. soutěžního roku) a nad 18 let bez
omezení. Do soutěže lze přihlásit jednotlivé básně i cykly.
Podmínkou je zaslat maximálně 200 původních, dosud
nepublikovaných, česky psaných veršů, elektronicky nebo vytištěné
ve čtyřech exemplářích. Jedna z básní musí mít formu sonetu. Soutěž
je anonymní, a proto práce nesmí být podepsány ani jinak označeny.

Práce zasílané poštou budou obsahovat: tři neoznačené exempláře
a neporušenou, zalepenou obálku, ve které bude čtvrtý exemplář se
jménem, příjmením, věkem a bydlištěm. V elektronických verzích
budou údaje vypsány v těle e-mailu, nikoli v příložených básních,
které budou ve formátu doc nebo pdf. Zaslané práce se nevracejí.
Práce zasílejte na adresu: Městský úřad Kralupy nad Vltavou,
„Seifertovy Kralupy“ k rukám A. Levého, Palackého nám. 1, 278 01
Kralupy nad Vltavou. V případě dotazů kontaktujte: A. Levý, tel. č.
778 772 635, e-mail: ales.levy@mestokralupy.cz.

Vítězné práce vybrané odbornou porotou budou odměněny.
Vyhlášení výsledků proběhne v rámci festivalu poezie a přednesu
Seifertovy Kralupy 2019. **Uzávěrka: 30. května 2019**

Ve středu 6.února 2019 se v Knihovně Václava Čtvrta v Jičíně konalo autorské čtení jičínského autora Pavla Velešovského. Na snímku Martina Žantovského ředitelka Knihovny Václava Čtvrta Jana Benešová a Pavel Velešovský.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 20. Číslo 3. Březen 2019.
(5.března 2019)
www.ikobra.cz